

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

78.
88

EPITHALAMIA

INFESTIVITA-

TEM NVPTIARVM VIRTV.

TE ET DOCTRINA PRAEDI-

ti juvenis Dn. CHRISTIANI PIN-

COVII, I. V. Studiosi, viri pruden-

tissimi Dn. IOACHIMI, civi-

tatis Servestanae, ac Senatūs

Camerarij, F. Sponsi;

CVM

LECTISSIMA, PV-

DICISSIMAQVE VIRGI-

NE HAGNETE HEDVIGE,

præstantissimi viri Dn. IACOBI MULLERI

P. M. Illustris. Princ. Anhalt. quondam Secreta-

rii fidelissimi, relicta filia Spontâ. Serve-

stæ matrimonium contrahentis A. D.

VIII. Id. Octob. Anno

Christi 1604.

Scripta ab amicis, quorum sua cuius-

que versibus nomina sunt adscripta.

SERVESTÆ,

Excudebat Iohannes Schler Anno

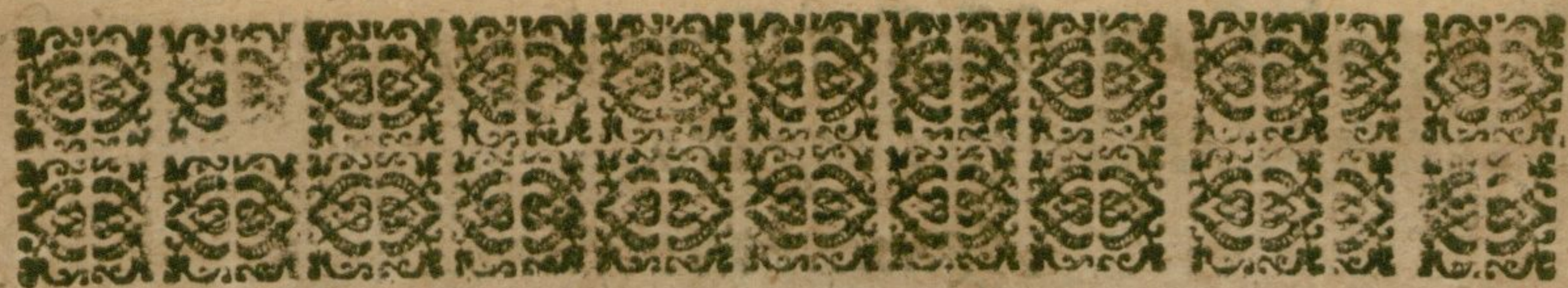
Gratiæ & Misericordiæ

MDC

87

PSALMVS CXXVIII.

Commendans omnibus homi-
nibus, & imprimis conjugibus verum timorem DEI,
& manuum laborem, utrunque ad vitæ beatitudinem
summopere necessarium.

Quater felix, quater o beatus!
Quem timor tangit DOMI-
NI, nec usquam
Avia, & Verbo repulit I E-
HOVAE
Devius error.

O quater felix, quater o beatus!
Quem fovent duri manuum labores.
Nam tibi votum cumulat a supra
Omnia cedent.

Te tori consors tua, VITIS instar,
Qua comâ cingit viridi domorum
Tecta, stipabit tenera feraci
Germine prolis.

Ceu novo planta gravidis in agris

A 2

Vere

Vere pubescunt OLEAE: recinget
Multa sic proles tibi copioso

Agmine mensam.

Ilac quidem vita bona sunt, timentem
Qua manent Regis superum, inter illa
Ditior Crasso, simul atq; Cræso

Exiget annos.

Te Patris summi Bonitas beabit:

Te tuâ cum progenie IEHOVAE

Larga ditabit manus ex sacra

Arce SIONIS,

Vt bonis Pacis SOLYMAM fruente,

Vt bona latos ISACI nepotes

Pace, natorumq; queas tuorum

Cernere natos.

Amoris & cognationis ergo à Iohanne
Cramero Servestano expositus, & pro
voto nuptiali amicorum
nuptiis destinatus.

ALIVD.

EODEM AVTORE.

Alma Mater, Diva potens Cyprî,
Deum voluptas, Eia Erycen, Paphon,
Gnidonq;

Gnidonq³ piscosam, Cythera,
Idaliasq³ domos relinque!
Te sive Cyprus, sive Gnidos tua,
Te sive Mavors in Geticis agris,
Te sive sublimis morantem
Culmina summa tenent Olympi.
Huc cincta fertis tempora laureis
Adverte gressus: Huc propera, caput
Ornata baccis, ac smaragdīs:
Huc redimita rosis adesto,
Te Sponsus ambit jam prece, iam vocat
Te Sponsa, supplex iam tua numina
Exposcit; audi vota, castis
Diva fave precibus rogantium.
Tua puella nunc, precor, optimis
Tedas iugales auspiciis beas
Ut pradii virtute possint
Rite coire toro mariti.
Nam frustra amantium bina Talasio
Coniunget Hymen pectora; nū quoq³
TV pignus adiungas amoris,
Auxiliumq³ feras maritis.
AE quisne votis celicola annuunt?
Sic est: aperto Diva Amathusia.

A 3

Celi

Celi potens, terraq̄, Olympo
Prospera signa dedit maritis.
Quod ergo votis, Sponse, cupis, capis.
En! Sponsa gemmis splendidius tuum,
Propinquat ad lectum: En! amatos
Bella puella subit lacertos.
Quid, queso, cessas? Quid trepidas metu,
Curis fatigans corda? DEVS tibi
Adduxit hanc Sponsam, tuoq̄,
Hanc thalamo propriam dicavit.
Tibi ergo gaude, plaude tibi, tibi
Lacere tali virgine: mutuo
Complectere hanc coniunx amore,
Quam Pudor, & Pietas adornant.
Pudore tantum qua (veniam date
Nympha) sodales exsuperat suas:
Quantum tenebras luce, quantum
Aurea Luna faces coruscas,
Cui candida est mens, candida veritas,
Probiq̄, mores, pectora candida:
Cui comitas persara, prudens
Simplicitas, & honesta vita.
Formam puella candidula vides?
Qua lucet, horto seu ROSA floribus

Pre

*Praeceteris, inter quae gemmas
Ceu rutilare solet Pyropus,
Flantes capillos aspice myrrheos,
Frontis decorem, glaucaque lumina,
Quae prominent stellis, quae honesto
Sunt in amore duces puellis.
Hinc ora, circum quaerubor induit:
Tacere nec fas blandidulas genas,
Per arva quae vincunt micanti
Lilia picta suo decore.
His adde tandem labra corallina:
Quibus remotis candidulos vides
Splendere parte utraque dentes,
Suaviloquamque micare linguam.
Videsne mentum, collaque eburnea?
Molles lacertos qui Scythicas simul
Vincunt pruinas, quique longe
Anteeunt niveos olores?
En! alma dextra: En! brachia candida: En!
Latus decenter compositum: En! pares
Artus nivi: En! planta, pedesque
Marmorei, Venerem decentes.
Si, Sponse, praestans excutias genus
Sponsa, et reuolvas stemmata, non tibi*

E plibis

E plebis inculta creata
stirpe marita venit marito.
Parensne Sponsa à consiliis fuit
Olim, atq; Secretis DV C I B V S piis
Nostris ANHALTINIS, & AVLAE
Et PATRIAE PATRIBVS Be-
Cui quondã in omnes pro merito bene, (nignisq;
Precantur omnes sub tumulo bene:
Quem quisq; laudat, quem manebunt
Nomen, honosq;, decusq; fama.
Cur, Sponsa, tangit corda dolor tua?
Absint dolores hinc procul, hinc procul:
Latere pulcras inter omnes
Pulcrior Ascanidas puellas.
Quid, quasò, mæres? quid trepidas metus
Curis fatigans corda? DEVS tibi
Adduxit hunc Sponsum, tuoq;
Hunc thalamo proprium dicavit.
Quid ergo mæres? Est etiam suum
Decus maritis: hunc iuvenem aspice:
En! flamma sacro cui virentis
Fervet adhuc riguo juventa.
Cum vultu ocellos lacteo lo aspice:
En! igne malas inficit ut tubor:

Videsne,

Videsne, quàm Sponsus loquelas
Condiat ipse iocis honestis?
Quid ergo cessas virgineum decus?
Quid, quasò, cessas? Ite animis pares,
Et colla, libantes amicis
Suavia suaviolis, ligate.
TV, Sponse, primum virginis oscula
Bellis labellis fige: viro quoq;
TV, Sponsa, ne pugna, sed amlo
Basi basiolis resere.
Amanter unà ludite (sed a ner
Nunquam PVDOREM solvite) ludite
Iuventa dum floret, senectà
Lusibus afferet hisce finem.
ORATE tandem Maximus ut DEVS,
Qui Fautor, Autor coniugii est, piis
Favere tedis, atque pulcrà
Prole velit thalamum replere.
Sanctoq; Flatu vos foveat, regat,
Electat, gubernet; sanaq; corpora,
Et victum, amictum, ac cuncta, vita
Hic quibus usus eget, ministrat.
Quod restat autem, quodq; timentibus
Ex corde toto celicolum Patrem,
B

Votis

Votis precandum est: opto nostris
Omnia fausta etiam maritis.
Sponsus beatus, Sponsa quoque sit simul
Beata: nunquam lis, neque vis domos
Perturbet amborum, sed unus
In geminis sit AMOR, FIDES quoque
PAX inter ambos regnet amabilis.
Amore quali THARIADES pius
Complexus est olim REBECCAM:
Talis Amor duo corda stringat.
Nascatur olim, qui referat genus
Patris, puellus: qui quoque Heliconidas
Musas frequentans, fonte doctos
Hauriat à Clario liquores.
Nascatur (inquam) bella puellula:
Clarum pudica quae referat genus,
Mores quoque Matris: quae quoque Diva
Cecropia sit amica cultrix.
Nam VITIS arctas palmitibus velut
Ulmos maritat: Sic quoque liberum
Mensam ambientum Sponsa Sponsum
Germine multiplici beabit.
Ter CHRISTIANVS PINCKO senis Pylh
Traducat annos: Ter MOLITRIX simul
HED.

HEDVVIGIS HAGNES secla felix

Fatiloqua peragat Sibylla.

Seros nepotes aspicias senex,

Seri nepotes aspiciant senem

Te, SPONSE, Patrem; gratiasq;

Corde tibi referant perennes.

Seros nepotes aspicias anus,

Seri nepotes aspiciant anum

Te, SPONSA, Matrem; gratiasq;

Corde tibi referant perennes.

Qua, Sponse, tota mente precor tibi;

Qua, Sponsa, tota mente precor tibi;

Poli ac soli Reſtor IEHOVA

Efficiat, rataq; esse mandet.

EIVSDEM

Distichon χρονολογικόν.

*Annum, Mensem, ac Diem nuptiarum
cum nomine Sponsi exhibens.*

*Vt faX OCtobrIs bls qVarta refVLsIt OLyMpo,
PlnCoVIVs sVblIt VlnCLa saCrata torl.*

THA

THALASSIO
novis Sponsis

Debentur uni tergemine DEO
Grates, supremo cœlicolum Patri,
Cunctis honorandi quod ille
Instituit sacra iura lecti.

Debentur uni tergemine DEO
Laudes, Olympum qui colit arduum,
Quod ius honorandi cubilis
Connubiale tegit potenter.

Vt molliatur Tartareus tori
Leges tyrannus vertere funditus:
(Nam spiritus spurcatus ille
Nil nisi turpe probat, cupitq;)

Sacrata princeps æthereus tamen
Celi tuetur sedera lucidi:
(Namq; ille gaudens castitate
Nil nisi casta probat, iubetq;)

Vt nempe castam constet & integram
Verè esse mentem sidereum Patrem,

Mor-

Mortalis & mortalem in orbe
Hoc homo legitime propaget.
Praesens ut unâ subsidium sibi
Lecti iugalis participes ferant,
Ne quis, verecundi pudoris
Liber, amore vago incalescat.
Nec non amoris, quo suboles, DEO
Aequa va Patri, nos amat unice,
Sint pignus, inq; se timentes
Certa animi monumenta amici.
Arcana enim res coniugio subest,
De gente natus Tharsiacâ ut cycnus
Testatur, utq; Christus ipse
Federis obses ait sacrati:
Sponsus manebo perpetuo tuus,
Cœtus Sionis Sponsa mihi unica,
Non os nitens turpata rugis,
Nil quoq; labis habens pudenda.
Te pertinaci connubio mihi
Iungam, dierum fata quod aspera
Devincet, ast felix in omne
Latitiae omen habebit ævum.
Et sempiternum iudicio bonum
Me destinabo, & iustitiâ tibi,

B 3

Favore

Favore despondens, patrisq;
Me tibi commiseratione.
Claraq; fulgenste stabilis fides
In omne tempus luce tuebitur,
Ut unicum agnoscas Iehovam
Me, Dominumq; colas perennè.
Quare piorum hoc nomine cœtus
Lectus iugalis sit venerabilis,
Arcana cum mysteriorum
Maxima contineat sacrorum.
Quin inter omnes ingenue liquet,
Non fortuito coniugii toro
Iungi maremq; feminamq;
Cœlitus ast thalamos parati.
Et cui maritam contribuit Deus,
Quam verè adornant & pudor & fides,
Hic maximam dotè inter huius
Totius orbis opes reportat.
Nunc ergo alacri sepositis cape
Curarum amaris gaudia pectore,
O Sponse, quando ex asse vota
Te tua constituent beatum.
Nam protoplasto qui prior, omnium
Vitæ parentem, adduxit Evam, Deus

Autor

Autor boni, votivo amatam
Corde, tibi tribuit puellam,
Servire Christo & fidere nobilem,
Nec non pudicorum studio probe
Morum celebratam, inq̄, privis
Membra decora bonis nitentem.
Imò ipse Momus labra corallina
Laudaret amens, & roseas genas,
Venus sui quas parte quinta
Nectaris Aphrogenia tinxit.
Novem hanc Dearum si insereres choro,
Mirè sagaceis falleret hospites
Discrimen obscurum, nitore
Conspicuo, ambiguoq̄, vultu.
Quare paratos gratulor hos tibi
Impensè amores, in simul apprecans,
Aspiret ut fortuna, celo
Missæ, operi placida instituto.
Clementia te largifluis, & tuam
Sponsam benignus fonte beæ DEVS,
Et fundat ad plenum beatas
Copia opes opulenta cornu.
Quid? quod feraces ambo hilari domū
Opplete castam semine, semen id

Pro-

Proventus uber, splendidusq̄, &
Privus erit pietatis alma.
Functum ter a vo vincere det senem,
Fellisq̄, amara ducere liberos
Vita dies concedat omnes
Pro bonitate DEVS paterna.
Non vos Chimæra spiritus ignea,
Nec vos resurgens centimanus Gyas
Divellat, hoc vos usq̄, eò dum
Solvat amore dies supremus.

Moris, amoris & honoris ergo
decantatus à Martino Vier-
thalerò Cothoniano.

ΕΤΕΟΣΤΙΧΟΝ
ejusdem autoris.

IDIVs eXortls oCrobrlbVs, eCCere VeraX,
LeCtI, ô PlnCoVI, feDera sponsVs InIs.

Paraphrasis Psalmi CXXIII.

De commendatione concordie ad
novos Sponfos.

Nil caritate mutua est fratrum, nihil
lucundius concordia:
Cultus

Cultus Iehova quâ viget cum legibus,
Quâ iura pollent civium.
Nil tristius, nil tetrius discordia,
Nil lite calamitosus;
Qua caritas cum sanctitate solvitur,
Quâ litteræ & ius exulant.
Ceu balsami unguen, sacrum Aronis veri
Barbamq; succo proluit:
Hanc caritatis secius concordia
Cum pace gaudium creat,
Ex Christiano indissolubilis, ac pij
Profecta amoris vinculo.
Sicut vapor lentus per umbrarum humida
Dense coactus, lucidis
Arvi Siony sacrati gramina
Tenella guttis irrigat.
Quas incolit pax alma, quas beat domos
Pia coniugum cordia:
Has incolens aeterna iuxta Trinitas
Cornu beat præ divite.
Hac Christiane tibi precor, rogans Deū,
Tuas secundet nuptias,
Qui faxit, annos ut Mathusala tuâ
Cum coniuge olim transigas:

C

Et

*Et liberorum te patrem vocantium
Multo augear is germine.
Hac summa voti sit mei, verum Deus
His pondus addat maximus.*

Honoris ergò exarata ab Andrea Am-
brofio VVorlicensi Anhaltino.
Anno Christi reDeMtoris
nostri.

Votum nuptiale.

C*Audere cum gaudentibus
Et flere simul cum flentibus,
Doctrina Apostoli iubet,
Meum ergo quid cū gaudio,*

*O Sponse ter carissime,
Tuo vetat coniungere?
Et cum maritali obsequens
Os nunc cavista parigis,
Gaudeo, tibiq; gratulor
Multum, precor q; altissimi
Numen Iehova maximum,
Autore quo connubium
Castum unico tuum coit.*

Fortunee

Fortunet ut socios, tibi
Quos iungis, amores ac beet,
Lectumq; secundet tuum,
Te sospitet diu, & tibi
Sociam tori usq; prosperet,
Nec non feracem liberis
Reddet creandis. & tibi
Sebolis, olivulis velut
Mensam coronet germine:
Hac paucula ominis boni,
O Sponse, nunc a me accipe,
Sed summus ille luminum
Pater hac rogata bonus suo
Favore cumulet affatim.

Iacobus Crellius Servestanus.

FINIS.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Jacobus Cellus Gerwinus

FINIS

№ 1996.

8

U

ULB Halle 3
 002 063 808

Sh

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 / 1996 /

U 8 17

M

DX

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

A
 TA=
 VIRTU.
 RAEDI-
 NI PIN-
 pruden-
 , civi-
 atūs
 s
 PV=
 VIRGI-
 WIGE,
 MULLERI
 dam Secreta-
 tā. Serve-
 is A. D.
 no
 sua cuius-
 scripta.
 Anno
 la

78.
88

